

J.Klátil se ve své diplomové práci věnuje o vývoji ústavy Českého království od přijetí České konfederace do vyhlášení Obnoveného zřízení zemského v roce 1627.

Před tím se ale zabývá na cca 40 stránkách, ústavním vývojem před rokem 1619. Teprve na stránce 45 resp. 56 zkoumá příčiny přijetí České konfederace a její obsah. Dotýká se i rozšíření konfедераčního evangelického svazku o dolnorakouské, hornorakouské a uherské evangelické stavy.

Ke kladům práce nesporně patří také popsání vývoje konfедераčního hnutí zejména v Čechách a na Moravě před rokem 1619.

Po rozboru koncepce a obsahu České konfederace autor přechází k líčení „ohavné rebelie“ a jejího postihu katolickou stranou.

Stručně se pak zabývá rozbohem základních otázek OZZ, to znamená problematikou úpravy náboženské a jazykové otázky a zejména pak posílením pravomoci dědičného panovníka z roku habsburského a oslabením zemského sněmu a soudu.

Jen na několika málo stránkách provádí srovnání České konfederace a Obnoveného zřízení zemského, a to z ústavněprávního hlediska a z hlediska právní kontinuity a diskontinuity. Je dobře, že autor toto srovnání provedl, avšak mohl z něho vytěžit daleko víc, než se skutečně stalo.

Autor čerpal ze základní české literatury, poněkud stranou nechal literaturu německou. Vycházel též z Historie české od Pavla Skály ze Zhoře a samozřejmě z textů české konfедераční listiny a z Obnoveného zřízení zemského.

Předloženou práci, kterou pokládám za solidní podklad pro obhajob navrhuji klasifikovat známkou: velmi dobře, a to s ohledem na to, že samotnému tématu práce diplomant věnoval pouze zhruba polovinu z 98 stran.

- Náměty pro obhajobu: 1. Pojem konfederace
2. Postavení panovníka v České konfederaci a v OZZ z hlediska udělování inkolátu

Prof. K.Adamová, DSc.